

δυστυχείς χρήζοντας ἀντιλήψεως. Ἐπιχειρητέον καὶ τοῦτο. Ὁ ἀββᾶς Le Pailleur ἐμνήσθη τῆς πόλεως Ῥέννης, ἐν ἣ εἶχε διδαχθῆ ταῖς ἱερὰ μαθήματα, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐδοῖς αὐτῆς βρισθῶτων ἐπειτῶν καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ τὴν Μαρίαν Αὐγουστίνην, ἣν ἐκάλουον ἤδη καλὴν μητέρα. Τοῦτο συνέβη τῷ 1846· ἐν διστάσματι λοιπὸν ἐξ μολίς ἐπὶ τὸ Ἴδρυμα ἦτο ἡδῆ εἰς θέσιν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν θεμελίωσιν νέων κατεστημάτων. Ἡ Μαρία Αὐγουστίνη μετέβη μόνῃ εἰς Ῥέννην, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζε. Καὶ κατὰ πρῶτον ἐφρόντισε νὰ εὕρῃ πτωχοῦς, δὲν ὑπῆρχε δὲ ἑλλείψις τούτων. Ἐξ τῆς προάστειον περιέχον πλείονα καπηλεῖα ἢ οἰκίας σεμνῆς ἐμίσησεν οἰκημα, εἶδος τι ἀποθήκης, ἣν ἐκ τῶν ἐνόντων δισκαυάσασα, ἐπλήρωσε μετ' οὐ πολλῆς πρεσβυτίδων. Πρὸς περιθάλψιν αὐτῶν μετεκλήθησαν ἐκ Σαιν-Σερβᾶν τέσσαρες ἀδελφαί. Τὸ Ἴδρυμα ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρειν τοῦ κοινου, χάρις δὲ εἰς τὰ εἰσρεύσαντα πλοῦσιαι ἐλέη ἠδυνήθησαν νὰ μετοικήσωσιν εἰς συνοικίαν ἤττον θορυβώδη. Γοτε συνέβη συγκλητικώτατον γεγονός. Οἱ στρατιῶται, οἱ ἄεργοι, οἱ μέθυσοι, οἱ συγνάζοντες εἰς τὰ καπηλεῖα, παρὰ τὰ ὁποῖα ἡ Μαρία Αὐγουστίνη εἶχεν ἰδρύσει τὸ πρῶτον αὐτῆς ἄσυλον, ἠθέλησαν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν μετοικεσίαν. Μετεκόμισαν δὲ τὰ ἀθύρινα στρώματα, τὰς κλῖνας, τὰ μαγειρικά σκεύη, τοὺς γέροντας καὶ τὰς γράϊας καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀποχαιρετίζοντες τὰς Μικρὰς Ἀδελφάς, ἔθυσαν εἰς τὰς χεῖράς των τὸ πεντόλεπτον, τὸ προωρισμένον εἰς τὸ καπηλεῖον.

Τὸ κατάστημα τῆς Ῥέννης ἐλειτούργει εὐρίσκον εἰς τὰ ἐλεήμονα τῶν Βρετανικῶν αἰσθήματα τὰ μέσα τοῦ θεραπεύειν τὰς μάλλον ἐπιειγούσας ἀνάγκας. Ἡ Μαρία Αὐγουστίνη μετέβη εἰς Δινάν, ὅπου ἐκάλει αὐτὴν δήμαρχος εὐφυῆς ἐπιθυμῶν νὰ προικίσῃ τὴν πόλιν του δι' ἄσυλον γερόντων, ἀνευ δαπάνης. Οὐδ' ἐψεύσθη τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπικαλεσθεῖς τὰς Μικρὰς Ἀδελφάς, αἵτινες ἀνευ διαταγμοῦ ἐδέχθησαν (1846). Ἡ πόλις τοῦ Δινάν ἐπεδειξάτο μεγαλοδωρίαν τινὰ παραχωρήσασα αὐταῖς δωρεὰν κτίριον ἄχρηστον, παλαιὰν τινα φυλακὴν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν διήρχοντο αἱ ὑπόνομοι, τοσοῦτον δὲ ὑγρὰν καὶ νοσηρὰν, ὥστε ἔπαυσαν καθεῖροντες ἐν αὐτῇ καταδίκους. Αἱ Μικραὶ Ἀδελφαὶ συγκαταβατικώτερον τῶν κακούργων, ἐνεκατέστησαν τοὺς γέροντας εἰς τὸ καλλίτερον δωμάτιον καὶ ἔλαβον δι' ἑαυτὰς τὸ χεῖρον, ἀναμένονσαι ἡμέρας βελτιόνας. Ἡ φυλακὴ κτισθεῖσα διὰ ποινικοῦ σκοποῦ, εἶχε θύρας ἀνοιγούσας ἔξωθεν καὶ μὴ κλειομένας ἔσωθεν. Χρήματα δὲν εἶχον πρὸς τροποποίησιν τῶν κλειθρῶν, ἐπὶ πολλὰς δὲ νύκτας καὶ πολλοὺς μῆνας ἐκοιμήθησαν μεθ' ἑαυτὰς ἀνοικτάς. Ἐπὶ ἐν περὶ οὗτος ἔζυγον εἰς τὸ δεσπομωτήριον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἡ πόλις Δινάν αἰσχυρὴν αἰσθανομένη ἐπὶ τῇ τριαυτῇ καταστάσει, ἔπαυσε τέλος αὐτὴν δι' ἀρθῶσαν δωρεῶν.

Ἐκεῖνοι οἰκτινὲς ὑπὸ θρησκευτικοῦ πρᾶσφυρόμενοι ζήλου καὶ ὑπὸ τῆς πίστεως ἐμφοροῦμενοι ὁρῶσιν ὀλοφύχως πρὸς ἀγαθὴν τινα πρᾶξιν, μὴ ἐξετάζοντες ἐὰν δύναται νὰ ἐπιτύχωσιν, ἀλλ' ὅμως ἐπιτυγχάνουσι, πιστεύουσι βεβαίως ὅτι ἡ θεὸς Πρόνοια τοὺς προστατεύει, τοὺς ὀδηγεῖ καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιτυχίαν των, τῇ ἀληθείᾳ δὲ δὲν ἔχουσιν ἄδικον· διότι ἐὰν ποτε τὸ ρῆτον « Βοήθει σαυτὸν » καὶ ὁ Θεὸς σὲ βοηθήσει » ἐπραγματοποιήθη, τοῦτο συνέβη εἰς τὸ

Ἴδρυμα τῶν Μικρῶν Ἀδελφῶν τῶν Ἀπόρων, ὅπου ἐδυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὰ πάντα ὡς μετέχοντα τοῦ θύμικτος, ἐὰν δὲν ἐγνώσκωμεν τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ὑψηλοφροσύνῃ ὑπηρετούμενη ὑπὸ θελήσειως ἀκαταπονήτου. Ἡ δύναμις ἀμετατρέπτου τινὸς ιδέας εἶνε ἀήττητος ὁσάκις σκοπὸν ἔχει μόνον τὸ ἀγαθὸν καὶ περιφρονεῖ τῆς κοινωνίας τὰς μικρολόγους ἐθιμοτυπίας. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἰδρύσεως τῶν διαφόρων καταστημάτων, ἐν οἷς αἱ Μικραὶ Ἀδελφαὶ τῶν ἀπόρων ἐφαρμύζουσι τὴν μεγάλην χριστιανικὴν ἀρχὴν « Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους », ὑπάρχει γεγονός, τὸ ὁποῖον κάλλιον παντὸς συλλογισμοῦ ἀποδεικνύει τὴν πίστιν, δι' ἧς ἐμφοροῦνται αἱ ἀπλαῖ ἐκείναι, ἀλλ' ἔξοχοι γυναῖκες. Τῷ 1849 ὁ ἀββᾶς Le Pailleur εὐρίσκειτο ἐν Νάντη μετὰ τῆς Μαρίας Θερεσίας, πρώτης βοηθοῦ τῆς γενικῆς ἡγουμένης. Ἐπρόκειτο νὰ ἰδρῶσιν ἄσυλον γερόντων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ τοῦ Κάτω-Λεϊγῆρος. Ἐνεκα δυσχερείας τινὸς ἢ βραδύτητος τῶν ἀρχῶν δὲν τοῖς ἐδίδοτο ἡ ἄδεια, ἣν εἶχον ζητήσει πρὸς Ἴδρυσιν τοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος. Ὁ ἀββᾶς, μὴ δυνάμενος νὰ περιμείνῃ ἐπὶ πλέον, ἐνεχείρισεν εἰκοσι φράγκα εἰς τὴν Μαρίαν Θερεσίαν καὶ τῇ εἶπε· « Τέκνον μου, θὰ ἐπανέλθω μετὰ τρεῖς μῆνας· ἐπιθυμῶ νὰ εὕρω παρὰ σοὶ πολλοὺς γέροντας ». Μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιν ἡμερῶν ἡ ἀναμενομένη ἄδεια ἦλθε τέλος, ἀλλ' ἦτο κενός. Ἡ Μαρία Θερεσία δὲν εἶχε πλέον εἰμὴ 4 φράγκα. Καὶ μετὰ αὐτὰ προσέβη μόνῃ εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν. Τρεῖς μῆνας ἔπειτα ὁ ἀββᾶς Le Pailleur ἐπληθύνθη, εὗρε δὲ δωμάτιον παρασκευασθῆν δι' αὐτὸν ἐντὸς οἰκίας, ἐν ἣ ἡ Μαρία Θερεσία περιέθαλπε 40 γέροντας. Ὁ ἀββᾶς ἀντὶ συγχαρητηρίων, τῇ εἶπε· « Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃς ».

Ἡ Ἰωάννα Ἰουγάν, ἡ πρώτη ἐραπίστρια, ἀπέθανε τὴν 20 Αὐγούστου 1879. Ἡ πρεσβυτίς, ἣν πρώτην παρέλαθεν, ἔγινε λεγῶν. Ὁ ἀββᾶς Le Pailleur, προβαθρῶς μὲν τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ διευθύνων πάντοτε τὸ Ἴδρυμα, τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ ἐν πνεύματι πατήρ, ἄπειρον βεβαίως αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνην ἐνθυμούμενος τὸ ἐν Σαιν-Σερβᾶν ὑπερῶν, καὶ βλέπων τί ἔγεινε τὸ Ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον ἔθεμελίωσε. Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο ἔχει τὴν σήμερον (1 Ἰανουαρίου 1883) σχολεῖον προεξασκήσεως, ἐν ᾧ αἱ δόκιμοι διδάσκονται νὰ περιθάλλωσι καὶ ν' ἀγαπῶσι τοὺς γέροντας, ἀριθμῆ δὲ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 217 καταστήματα ἐπρέχοντα ἄσυλον εἰς πλείονας τῶν 25,000 ἐνδεδῶν, ὑπηρετούμενων ὑπὸ 3000 μοναχῶν.

(Ἐπεται συνέχεια).

(Μετάφρασις ΕΛΙΣΣΕ Σ. ΣΟΧΕΟΥ).

Ὁ πλουσιώτατος κάτοικος τῆς ὑψηλίου εὐρίσκειται, κατ' ἀγγλικὰ φύλλα, ἐπὶ τῆς νεωτάτης τῶν ἡπείρων, τῆς Αὐστραλίας, καλεῖται δὲ λόρδος Ρουπετσοῦδ. Ἡ περιουσία του ὑπολογίζεται εἰς ἐν δισεκατομμύριον φράγκων, πολλαπλασιάζεται δὲ μετὰ τεραστίας τάχύτητος. Παρὰ τοῦ πατρός του ἐκληρονόμησεν ἀπεράντους ἐκτάσεις γῆς μεθ' ἑκατομμυρίων βοῶν καὶ προβάτων, τὸ δὲ μέγαρόν του ἐν Μελβούρνη φημίζεται ὡς τὸ μεγαλοπρεπέστατον πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἔχον ἄξιαν εἰκοσιν ἑκατομμυρίων.